

[Finansministeren.]

enig med det ærede medlem hr. Søren Olesen i, at når man nu har været så længe om — fra 1897 til i dag — at blive enig om, hvordan man skal afløse dem, skulle man vel nok kunne vente lidt endnu. Det er naturligvis ikke som fiskeriministerens stedfortræder, men som finansminister, jeg gør det.

Det er gået op for mig under behandlingen af dette lovforslag, at afløsningen bliver billigere og billigere. Nu koster den kun 25 000 kr. Hvis vi venter længe nok, kan vi måske tjene på den. Jeg ved ikke, om jeg måske udfra denne betragtning kan tilsige det ærede medlem frk. Helga Pedersen min støtte.

Jeg tror imidlertid, at hvis fiskeriministeren havde været tilstede i dag, ville han have takket for god modtagelse af lovforslaget. Jeg forstår på alle ordførerne, at man er enig om, at nu må vi skride til ophævelse af ålegårdsrettighederne. Jeg forstår det også således, at det, der er uenighed om, er § 12. Det var vel iøvrigt også denne paragraf, det ærede medlem frk. Helga Pedersen satte hårdest ind overfor. Der er altså uenighed om § 12 — ja, jeg ved knap, om man kalder det første eller andet stykke, men altså det stykke, hvor der står, at hvis man ikke har udnyttet rettighederne i 10 år, skal man ikke have erstatning. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Damsgaard også er imod denne bestemmelse. Jeg prøvede at høre efter det ærede medlems argumentation, og da jeg ikke før har hørt denne argumentation, kan det ærede medlem høre, hvad en, der ikke før har hørt den, har fået ud af den. Jeg må sige, den ikke var meget slående for mig. Det ærede medlem sagde, at når man dog havde en værdi dér — og jeg synes også, det ærede medlem frk. Helga Pedersen var inde på noget af det samme — havde man også ret til erstatning. Men spørgsmålet er: Hvor stor er denne værdi? Det var her, jeg sad og hørte spændt på fortsættelsen af det ærede medlem hr. Damsgaards argumentation, nemlig om, hvordan man skulle finde ud af afløsningen i disse tilfælde. Denne kritik gælder ikke det ærede medlem frk. Helga Pedersen så stærkt, for jeg forstod på det ærede medlem, at hun mener, at der simpelthen ikke skal afløses. Jeg forstår imid-

lertid, at det ærede medlem hr. Damsgaard mener, man skal afløse. Jeg spørger derfor: På hvilket grundlag skal man finde udgangspunktet for beregningen af — jeg forstår, vi må ikke kalde det erstatningen, men så afløsningssummen? Det håber jeg tilfredsstillende også det ærede medlem hr. Søren Olesen. Dette synes jeg det ærede medlem hr. Damsgaard skulle fortælle os, for det ville nok støtte selve diskussionen om dette punkt.

Så er der de bestemmelser i forslaget § 12, som vedrører problemet om kapitalisationsfaktoren. Det ærede medlem frk. Helga Pedersen mente, at disse bestemmelser nærmest hørte hjemme i en vejledning. Jeg forstod det sådan, at man ikke skulle nedsætte kapitalisationsfaktoren fra 20 til 14, men fastholde de 20 — ja, det ærede medlem ville endda have 25. Når man taler for ålegårdsinteresserne, forstår jeg godt, at man vil højere op, men det er dog et stykke tid siden, vi fik tiendeafløsning, så mon vi ikke kan nøjes med de 20? Jeg forstår imidlertid, at det ærede medlem mente, at der skulle stå 20 i loven, og i vejledningen skulle der stå noget om, i hvilke tilfælde kapitalisationsfaktoren skulle være lavere. Jeg kan ikke være helt enig med det ærede medlem frk. Helga Pedersen heri. Det fremgår af betænkningen, af bemærkningerne til lovforslaget og af den skriftlige fremsættelse, at reduktionen fra 20 til 14 er begrundet i rent faktiske forhold med hensyn til beskatningen. Derfor må det være rimeligt, at denne reduktion fra 20 til 14 står i lovforslaget. Derimod kan man nok diskutere, om de regler, der er optaget her i § 12 om variationer efter grundskyldpromillens højde i de to kapitalisationsfaktorer på henholdsvis 11 og 14, var nødvendige at have med i lovforslaget. Så langt kan jeg i hvert fald strække mig overfor det ærede medlem frk. Helga Pedersen.

Jeg vil også gøre en kommentar til dette forslag, idet jeg naturligvis ikke vil anfægte min kollega fiskeriministerens forslag, men jeg knytter min kommentar til det, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen sagde. Jeg er heller ikke så helt sikker på — og det endskønt jeg her føler mig på lidt mere sikker grund, fordi det drejer sig om et skatteproblem — at det kan være rimeligt